

A könyvben a Tízparancsolat száraz szavai életre kelnek, gyakorlati gondolatokkal telnek meg, mely által komoly segítséget kapunk, hogy az Isten parancsaihoz tudjuk igazítani életünket nap mint nap.

Némely gondolat, melyek – Valtorta Mária lejegyzései alapján – Jézus szájából hangzottak el, olyan érzést keltenek a mai emberben, melyről a kafarnaumi beszédre adott válasz juthat eszünkbe: „Kemény beszéd, ki hallgatja?” (Jn 6,60)

Isten törvényeinek betartása mindig kemény volt, de ha sikerült, csodálatos lelki gyümölcsöket termett számtalan elődünk életében – nem csak a szenteknél.

Szívből ajánljuk átélmélkedésre Jézus szavait, melyet meg támogat Sóti János atya előadás anyagának részlete. Ebben a Szűzanya Gobbi atyának adott üzeneteire építve tárulnak eléink a Tízparancsolat lebontásának mai fő támadási pontjai, irányai.

Isten Tízparancsolata

Jézus magyarázatával

Isten Tízparancsolata

Jézus magyarázatával

Kedves Olvasó!

Elég körültekinteni a mai világban, és láthatjuk, valami nincs a helyén. A mai negyvenes korosztály már biztosan érzi azt a különbséget ahhoz képest, amit mi, idősebbek gyermekkorunkban éreztünk, tapasztaltunk – különösen az emberi kapcsolatok tekintetében. A technikai fejlődés nem törvényszerűen indokolja az emberek egymás közötti kapcsolatában fennálló mai viszonyokat. Véleményem szerint, az Istennel való kapcsolatban történt változás az oka a mai világban tapasztalható, majdnem mérhetetlen rossznak. Legjobb a gyökereknél keresni a problémák okát. Ezért ezzel a kis összeállítással emlékeztetni szeretnék mindenkit az alapokra, melyeknek ismerete és alkalmazása nélkül az ember soha nem lesz képes kilábalni az elveszített hitt helyzetéből. De csak akkor képes az ember felismerni a valódi problémát, és elindulni egy felfelé vezető úton, ha ismeri Isten számunkra adott törvényeit. Az összeállítás a Tízparancsolattal kezdődik, a Római Katolikus Egyház rövid magyarázatával. Ezt követően olvasható Valtorta Mária látomások alapján írt Jézus életrajzából az a rész, melyet Jézus nyilvános működése első évének végén, tanítása alkalmával, a Tízparancsolattal kapcsolatban mondott. Kötelező olvasmánynak gondolom.

Szerkesztette:
Jánossy Gábor

Kiadja:
Stella Maris Alapítvány
www.tengernekcsillaga.hu
1539 Budapest, Pf. 638.

ISBN 978-963-89858-6-6

Nyomda: Co-print Kft. (www.co-print.hu)
Felelős vezető: Gebauer Gergő

2015. március

A Szentírás és az elmúlt majd 200 év – Máriás korszak – égi üzenetei és figyelmeztetései alapján egyértelmű, hogy a gonosz ezt az alapot kívánja úgy kiforgatni, félremagyarázni az embernek, nekünk, hogy minél távolabb kerüljünk Istentől. A gonosz egyértelmű terve a lelkek üdvözülésének megakadályozása, ez minden cselekedetének mozgatórugója, így fontos tudnunk, a mai világban hogyan is valósítja meg tervét. A Szűzanya erre vonatkozó figyelmeztetését felhasználva, idézünk Sóti János SJ, a Máriás Papi Mozgalom magyarországi felelősének előadásából egy részt.

A gonosz a megtévesztésen keresztül éri el célját, és ha nem vagyunk felkészülve belőle, akkor képtelenek leszünk felismerni mindenben azt, ami valójában. Ezért fontos, hogy ne csak a Tízparancsolatot ismerjük, elmélyítve Jézus közvetlen tanításával, hanem a mai időkben azt a tervet is, melyre többek között Stefano Gobbi atyán keresztül a Szűzanya figyelmeztetett bennünket.

Minél közelebb kerülünk Jézus Krisztus Második Eljöveteléhez - mely nem az Utolsó Ítélet! -, az Írások és próféciák szerint, egyre nagyobb lesz a lelkekért folytatott harc a Fény és a Sötétség között, melyre egyébként folyamatosan figyelmezteti az Ég az embe-

riséget, hogy egyre fontosabb lesz az alapokat fenntartani, emlékezetbe vésni.

Olvassa ezt a kis összeállítást úgy, hogy célja nem más, mint egy apró segítség egy olyan élethez, melyben folyamatosan Isten közelében tudjunk maradni, közben pedig felismerhessük a gonosz működését is, hogy ne váljunk megtévesztés áldozatává.

Aki felismeri a mai világban az élet valódi értelmét, a kereszthordozás értelmét, a gonosz működésének célját és módját, az képes lesz Jézus Krisztusnak segíteni a lelkekért folyó végső csatában, a legjobban rászoruló lelkek megmentésében.

Bármilyen nehéz időszak elé nézünk, bármilyen nagy lelki fájdalmakat élünk meg, akár látva a megjövendőlt események bekövetkeztét, egy dolgot ne feledjünk: a végén, a Két Legszentebb Szív győzni fog!

Zimányi Levente

Budapest, 2014. november

Isten Tízparancsolata

A Sínai-hegyen Istentől adott parancsok a vallás-erkölcsi élet örök érvényű alaptörvényei (Kiv 20). Az embernek Isten és embertársai iránti kötelességeit összegzi. Érvényessége minden időben megmarad, mivel Jézus azt mondta: „Nem megszüntetni jöttem a Törvényt, hanem beteljesíteni” (Mt 5,17).

I. Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

Istent felismerve első kötelességünk a benne való hit, a neki kijáró imádás; hódolat és dicsőítés, uralma kizárólagosságának elismerése.

II. Isten nevét hiába ne vedd!

Mínthogy az ember gondolkodása és kimondott szava között szoros kapcsolat van, e hódolathoz hozzá tartozik Isten nevének (és általában az isteni dolgoknak) tisztelete.

III. Az Úr napját szenteld meg!

Istentől való függőségünket fejezzük ki azzal, hogy megtartjuk az Úr napját, ezt az időt (egész életünkkel együtt) Neki szenteljük, ugyanakkor a földi

munkálkodás múlandóságát jelezve és a végső nyugalmat előlegezve munkaszünetet tartunk!

Az első három parancs Isten uralmának elismeréséhez vezetett minket. Csak ez biztosítja az ember tökéletes szabadságát. A Tízparancsolat második része (táblája) az embertársak iránti kötelességeket tartalmazza, összhangban a természeti törvényekkel:

IV. Atyádat és anyádat tiszteld!

Kapcsolataink közül első az, mely szüleinkhez fűz, hiszen életünket és felnövekedésünket nekik köszönhetjük. A szülői felelősség és a gyermeki tisztelet egymástól elválaszthatatlan.

V. Ne ölj!

Minden ember élete szent. Az egészség is Isten ajándéka. Így kell őriznünk magunk és mások életét.

VI. Ne paráználkodj!

Az új élet nemzése éppúgy tiszteletet és védelmet kíván, mint az ember teste, s a szerelemben a másik felé megnyíló legbensőbb rejtett valósága.

VII. Ne lopj!

Az embernek a munkával szerzett tulajdonhoz, az életét biztosító anyagi javakhoz való jogát szavatolja ez a parancs.

VIII. Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy!

Az emberek közti kapcsolatok legfőbb munkálója az emberi beszéd. E nagy adománnyal nem élhetünk vissza, nem használhatjuk mások kárára. A parancs a nyelvvel elkövethető legnagyobb bűnt is jelzi, s általánosságban is elénk állítja az igaz beszédet, mint Istentől szabott kötelességet.

IX. Felebarátod házastársát ne kívánd!

X. Mások tulajdonát ne kívánd!

Az igaz cselekedetek mellett az igaz érzések, gondolatok, vágyak is az isteni akarat teljesítéséhez tartoznak.

„...az első és legfőbb parancsolat”

Abban az időben, amikor a farizeusok meghallották, hogy Jézus hogyan hallgattatta el a szaduceusokat, köréje gyűltek, és egyikük, egy törvénytudó alatos szándékkal a következő kérdést tette fel neki: „Mester, melyik a legfőbb parancs a törvényben?” Jézus így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és egész értelmiddel. Ez az első és legfőbb parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat. E két parancson nyugszik az egész törvény és a próféták.” (Mt 22,34-40)

Jézus a Tízparancsolatot magyarázza

Valtorta Mária tízkötetes Jézus életrajzában – amelyet látomások alapján írt – van egy hosszú (100 oldalas) rész, Jézus nyilvános működése első évének végén, amelyben Jézus sorra veszi a Tízparancsolatot, és elmagyarázza annak jelentését.

Ez Lázárnak egyik tanyáján történik, Jerikó fölött, a Jordán mellett, ahol – miután Jeruzsálemből kitiltották – Jézus egy ideig meghúzódott tanítványaival. A nép hamarosan értesült ottlétéről, s mind nagyobb számban keresték fel. Jézus a tanítványokat bízta meg, hogy János példájára a bűnbánat keresztségében részesítsék azokat, akik ezt kérik, Ő maga pedig oktatta a népet, meggyógyította a betegeket és társalgott tanítványaival. Az evangéliumokban erről csak ennyit olvashatunk: „Amikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok úgy értesültek, hogy Ő több tanítványt szerez és kereszttel, mint János – noha Jézus maga nem kereszttel, csak a tanítványai – elhagyta Júdeát és visszatért Galileába.” (Jn 4,1-3 Vö. Jn 3,22.)

Ezek az oktatások nem merítik ki a Tízparancsolat teljes értelmét, de sok olyan meglátást tartalmaznak,

amelyeket nem találunk meg még a legrészletesebb erkölcsstan könyvekben sem.

Láthatjuk ezekből a beszédekből azt is, hogy a Szentírás csak töredékeket, foszlányokat, összefoglalásokat tartalmaz Jézus tanításából. Erre János apostol is utal evangéliuma végén: „Jézus még sok egyebet is tett. Ha azonban valaki mind le akarná írni – azt hiszem – annyi könyvet kellene írnia, hogy nem tudná az egész világ sem befogadni.” (Jn 21,25)

Ezzel kapcsolatban Jézus megjegyezte a látóknak, hogy János kifejezése nyilvánvalóan szónoki túlzás. De hozzátette: „Igazán mondom nektek, hogy még ennek (a könyvsorozatnak, amelyben Valtorta Mária leírta, amit Jézus életéről látott és hallott) elolvasása és elfogadása után sem tudtok mindent rólam. Megölte volna a fáradság a krónikást, aki fel akarta volna jegyezni minden egyes napom minden cselekedetét az én szolgálatommal kapcsolatban, ha ismerte volna azokat. Eltekintve a szónoki túlzástól, igazán mondom nektek, hogy ha le kellene írni minden cselekedetemet, minden egyes beszédemet, önmegtartóztatásomat és imámat, amelyet a lelkek megmentéséért mondtam, a ti könyvtáraitoknak, és pedig nagyobb könyvtáraitoknak egy termét töltenének meg a rólam szóló könyvek. És azt is igazán mondom nektek, hogy sokkal hasznosabb lenne számotokra, hogyha eléget-

nének a sok poros és mérgező haszontalan könyvet, hogy helyet csináljatok az én könyveimnek, mint az, hogy oly keveset tudtok rólam, és annyira imádjátok azokat a könyveket, amelyek szinte mindig szennyesek az érzékiségtől vagy a tévedésektől.”

1. „Én vagyok a te Urad, istened.”

Az Úr első szava ez: „Én vagyok a te Urad, Istened.”

Nincs a napnak olyan pillanata, amikor Istennek ez a szava ne hangzana el. Hol? Mindenütt. Minden állandóan ezt mondja. A növények, a csillagok, a víz, a tűz, a gyapjú, a kenyér, a világosság és a sötétség, az egészség és a betegség, a gazdagság és a szegénység. Minden azt mondja: „Én vagyok az Úr. Általam van részed ebben. Egyik gondolatom ajándékozta neked, egy másik elveszi tőled, nincs az a hadsereg, az a védekezés, ami meg tudna menteni téged az én akaratomtól.” Ezt kiáltja a szél hangja, ezt énekli a víz örvendezve, ezt illatozzák a virágok, ez van bevésve a hegyek hátába, ez suttog, beszél, hív, kiált a lelkiismeretben: „Én vagyok a te Urad, Istened!”

Sose felejtsetek el ezt! Ne csukjátok be előtte szemeteket, fületeket, ne fojtsátok el lelkiismereteket azért, hogy ne halljátok meg ezt a szót. Ily nagy az, és eljön a pillanat, amikor a lakomaterem falán, a tenger háborgó hullámán, a kisgyermek nevető ajkán, vagy a haldokló öreg sápadt arcán, az illatozó rózsán vagy a büzlő síron lesz felírva Isten tüzes ujjával. Eljön a pillanat, amikor a bortól és gyönyörtől megrészegült, a vásári kavargásban élő, az éjjel nyugovó, az egye-

dül sétáló meghallja felemelt hangját: „Én vagyok a te Urad, Istened”, és nem pedig ez a test, amelyet mohón csókolsz, nem ez az étel, amelyet falánkan lenyelsz, nem ez az arany, amelyet fősvényen felhalmozol, és nem ez az ágy, amelyen lustálkodsz; és nem használ semmit a hallgatás, az egyedüllét, alvás, nem tudod elhallgattatni.

„Én vagyok a te Urad, Istened”, a Társ, aki nem hagy el téged, a Vendég, akit nem lehet kidobni. Jó vagy? Akkor a vendég és társ, jó Barátod. Alávaló bűnös vagy? Akkor a vendég és társ haragos Királlyá válik, és nem hagy békét neked. De nem hagy el, nem hagy el, nem hagy el. Csak a kárhozottaknak van megadva, hogy elkülönítsék magukat Istentől. De ez az elkülönülés örök és kifogyhatatlan gyötrelmük.

„Én vagyok a te Urad, Istened” és hozzát teszi: „aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.” (Vö. Kiv 20,1) Ó, milyen igazak ezek a szavak éppen most! Milyen Egyiptomból vezet ki téged, az ígélet földjére, amely nem ez a földi hely, hanem az ég! Az Úr Örök Birodalma, amelyben többé nem lesz éhség és szomj, hideg és halál, hanem minden örömet és békét harmatoz, és a béke és az öröm minden szellemet kielégít.

Az igazi szolgaságból hozlak ki most titeket. Íme a Szabadító. Én vagyok. Jövök, hogy széttörjem bilin-

cseiteket. Minden emberi uralkodó meghalhat, és halálával felszabadulnak a leigázott nemzetek. A Sátán azonban nem hal meg. Örökké él. Ő az uralkodó, aki leigázott titeket, és oda hurcol, ahová akar. A bűn bennetek van. És a bűn a lánc, amellyel a Sátán fogva tart titeket. Én jövök, hogy széttörjem a láncot. Az Atya nevében jövök. Ez az én kívánságom is. Íme, teljesül a meg nem értett ígéret: „kihoztalak titeket Egyiptomból és a rabszolgaságból.”

Most ez lelki értelemben beteljesül. Az Úr, Istenetek kihoz titeket annak a bálványának a földjéről, amely elcsábította az ősszülőket, kiszabadít titeket a bűn szolgaságából, újból a kegyelembe öltöztet titeket, bebocsát benneteket Országába. Igazán mondom nektek, hogy azok, akik hozzám jönnek, hallani fogják a Magasságbeli kedves atyai hangját boldog szívükben: „Én vagyok a te Urad, Istened, és magamhoz vonzalak titeket, szabadok és boldogok lesztek.”

Jöjjetek! Forduljatok az Úrhoz szívetekkel és arcotokkal, imádságaitokkal és akaratotokkal. A kegyelem órája elérkezett.

„Senki mást ne tekints Istennek, csak engem!”

Hallottátok: „Senki mást ne tekints Istennek, csak engem. Ne készíts magadnak faragott képet, vagy hasonmást arról, ami fent van az égben, vagy lent a föl-

dön, vagy a vizekben a föld alatt. Ne borulj le ilyen képek előtt, és ne tiszteld őket, mert én, az Úr, a te Istened féltékeny Isten vagyok. Azoknak a vétkét, akik gyűlölnek engem, megtorlom fiaikon, unokáikon és dédunokáikon. De ezredízíg irgalmasságot gyakorlok azokkal, akik szeretnek és megtartják parancsaimat.” (Kiv 20,3-6)

„Senki mást ne tekints Istennek, csak engem!” Hallottátok, miként van jelen Isten mindenütt tekintetével és hangjával. Valóban, mindig színe előtt vagyunk. Akár be vagyunk zárkózva egy szobába, akár a tömeg között vagyunk a Templomban, egyaránt az Ő színe előtt vagyunk. A rejtett jótevők, akik még azok elől is elrejtőznek, akikkel jót tesznek, a gyilkosok, akik megölik az utast egy magányos völgytorokban és felkoncolják, egyaránt jelen vannak az Ő színe előtt. Színe előtt van a király udvartartása közepette, a katona a harctéren, a levita a Templom belsejében, a könyvei fölé hajló bölcs, a barázdákon járó földműves, a padján ülő kereskedő, a bölcső fölé hajló anya, a jegyes a kamrájában, a szűz az atyai házban, az iskolában tanuló gyermek, a haldokló öreg. Mindnyájan színe előtt vannak, és hasonlóképpen az embernek minden cselekedetét látja.

Az ember minden cselekedetét! Félelmetes szavak! És vigasztaló szavak. Félelmetesek, ha a cselekedet-

„Íly módon terelik a lelkeket az Isten törvénye iránti engedetlenség gonosz útjára. A lelkek bűnbe merülve képtelenek befogadni a kegyelem és az isteni élet ajándékát” (1989.06.03.).

Sóti János SJ,
a Máriás Papi Mozgalom magyarországi felelőse
(A dátummal ellátott idézetek a Szűzanya Gobbi atyának
mondott üzeneteiből kiemelt részletek.)

Bibliográfia

Tízparancsolat

<http://uj.katolikus.hu/lelkiseg.php?h=20>

Valtorta Mária: Jézus

<http://www.ppek.hu/k276.htm>

Valtorta Mária a XX. század olasz misztikusa (1897-1961), ahogyan ő hívta önmagát: „Isten tolla”. Küldetése volt: „Szenvedni, engesztelni és szeretni”.

XII. Pius pápa, 1948-ban, amikor átnézte a kéziratot, kijelentette: „Adják ki ezt a művet úgy, amint van, anélkül, hogy nyilatkoznának rendkívüli vagy kevésbé rendkívüli eredetéről. Aki elolvassa, majd megéri.” Szentírás- és hittudósok is elismerőleg nyilatkoztak írásairól, amelyek tizenötezer kézzel írt füzetoldalon tárják elénk Jézus és Mária életét.

Pio atya halála előtt egy évvel egyik lelki gyermeke gyónt az atyánál, majd a végén megkérdezte tőle: «Atyám, hallottam Valtorta Mária művéről. Ajánlja-e, hogy elolvassam?» Mire a Páter: «Nemhogy ajánlom, hanem elrendelem!»

Sóti János előadásrészlete:

Tengernek Csillaga XIX/6. lapszám

Tartalom

Isten Tízparancsolata.....	7
„...az első és legfőbb parancsolat”	11
Jézus a Tízparancsolatot magyarázza	13
1. „Én vagyok a te Urad, istened.”	16
2. „Istennek nevét hiába ne vegyed!”	25
3. „Az Úr napját megszenteljed!”	29
4. „Tiszteld atyádat és anyádat!”	36
5. „Ne ölj!”	41
6. „Ne paráználkodj!”	53
9. „Felebarátod feleségét ne kívánjad!”	60
7. „Ne lopj!” – 10. „Más jószágát ne kívánjad!”	66
8. „Hamis tanúságot ne szólj felebarátod ellen!”	72
A gonosz terve Isten törvényével szemben.....	87
Bibliográfia	95